

Liceozetka

ROK SZKOLNY 2022/2023

Spis treści

Wstęp	2
Aktualności	3
Jarzębina czerwona	9
Refleksje	
pierwszoklasistek	10
Cykl snu	12
Żgaliny	13
Robinson uczy	14
Historia chleba	16
Pasjonatka hippiki	17
Miłość nastolatków	18
Żywioł tańca	19
Dolina Baryczy	20
Poezyje sanah	22
Recenzja filmu	23



na fotografii dziewczęta z klasy I LO



Słowo od redaktora naczelnego

Paweł Musiał - siedemnastoletni uczeń klasy trzeciej pogorzelskiego liceum. Jego pasją jest słuchanie podcastów historycznych i jazda na rowerze. Najukochańszymi istotami są dla niego ludzie i psy. Ceremoniarz oraz miłośnik katolickiej Liturgii. Mówi, że jego ulubioną książką jest Biblia, choć wciąż w całości jej nie przeczytał...

We wrześniu mianowany redaktorem naczelnym Liceozetki.



Drodzy czytelnicy Liceozetki!

Serdecznie zapraszam Was do lektury najnowszego numeru naszej gazetki!

Już na dobre wczuliśmy się w szkolną atmosferę. Po dwóch latach przerywanej nauki wskutek pandemii, w końcu wróciliśmy do naszego Zespołu Szkół. Zastąpiliśmy zdalny tryb lekcji typowym, stacjonarnym nauczaniem.

Rozpoczęcie roku szkolnego za nami, a wraz z tym wydarzeniem, minęły już dwa miesiące ciężkiej i intensywnej pracy.

Nasze grono redaktorów z klas licealnych zadbało, aby treści zawarte w gazetce były wartościowe, dobre jakościowo i bogate w informacje. Oprócz aktualności, w których zawarliśmy opis ostatnich wydarzeń naszej szkolnej społeczności, zamieściliśmy interesujące artykuły.

Opisujemy miejsca warte odwiedzenia oraz prezentujemy zainteresowania uczniów.

Na łamach Liceozetki piszemy także o wydarzeniach, które są dla nas ważne. Sekcja kulturalna zawiera w sobie recenzje, opisy i rekomendacje najnowszych dzieł muzycznych i filmowych, którymi chcielibyśmy się z Wami podzielić.

Reasumując, każdy znajdzie coś dla siebie! Przyjemnego czytania!

Paweł Musiał

Aktualności

W Pogorzeli zawsze dużo się dzieje! Jak w każdym numerze Liceozetki, tak i w tym prezentujemy nasze aktualności.

Za syntezę odpowiedzialne redaktorki: Zofia Płaczekiewicz i Zuzanna Kryś.

Rozpoczęcie roku szkolnego 2022/2023

Uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego odbyło się 1. września o godzinie 8.00 na boisku szkolnym.

Po raz pierwszy zostały otwarte dwie klasy szkoły branżowej I stopnia. Pani Agnieszka Wolniak została wychowawczynią klasy 1 BS A, zaś Pani Jolanta Wachowiak - klasy 1 BS B. Pan Dominik Waleński został wychowawcą klas pierwszych Liceum Ogólnokształcącego i Technikum.

Po akademii przygotowanej przez uczniów naszej szkoły odbyła się Msza Święta w kościele Świętego Michała Archaniola celebrowana przez szkolnego katechetę, księdza Tomasza Jeża.



Klasy czwarte w mieście Kopernika

Najstarsze klasy w naszej szkole 15. września wybrały się na wycieczkę do miast, gdzie urodził się Mikołaj Kopernik! Toruń jest miastem, gdzie w każdej uliczce czuć ducha historii. Pogoda była idealna. Pod opieką przewodnika grupa poznała miasto, a następnie uczestniczyła w Grze Miejskiej, której celem było samodzielne poznanie najważniejszych zabytków i historycznych miejsc miasta. Trasa i zadania wymagały od uczestników spostrzegawczości, sprytu i niezłej kondycji fizycznej. Najlepsi otrzymali toruńskie upominki. Obowiązkowym punktem był zakup pierników z Fabryki Cukierniczej Kopernik.

Poznanie Poznania

Do Poznania jeździliśmy nieraz i za każdym razem poznawaliśmy nowy fragment stolicy Wielkopolski. Podczas kolejnej wycieczki szkolnej 16 września 2022 r. zwiedzaliśmy Palmiarnię Poznańską - największą w kraju i jedną z największych w Europie. W dziewięciu pawilonach obok wielu oryginalnych roślin z odległych zakątków świata mogliśmy zobaczyć ciekawe okazy zwierząt (prezentowanych jest tam ok. 1100 gatunków roślin i 170 gatunków ryb). Walory dydaktyczne Poznańskiej Palmiarni są bezcenne.

Położona w środku miasta ponad stuletnia placówka botaniczna na terenie jeszcze starszego parku Wilsona jest dumą Poznania, a zarazem kopalnią wiedzy o przyrodzie. W dobie przesadnej eksploatacji natury przez człowieka Palmiarnia uświadamia nam, co możemy utracić.



Za mundurem panny sznurem!

W dniu 29.09.2022 r. uczniowie ZSOiZ w Pogorzeli pod opieką pań Agnieszki Gabryszak-Madzi i Barbary Roszak wzięli udział w wycieczce do Leszna. Nie była to jednak zwykła wizyta w tym mieście, lecz spotkanie z wojskiem w ramach doradztwa zawodowego.

Młodzież najstarszych klas naszej szkoły miała okazję odwiedzić koszary 4. Pułku Przeciwlotniczego oraz 125. Batalionu Lekkiej Piechoty, a także uczestniczyć w dniu otwartym Wojskowego Centrum Rekrutacji w Lesznie.



Nasi uczniowie zwiedzili salę tradycji Garnizonu Leszno w koszarach przy ul. Racławickiej oraz zapoznali się z warunkami służby żołnierzy dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej i "terytorialsów" z leszczyńskiej jednostki WOT. Na placu apelowym mogli również zobaczyć sprzęt radiolokacyjny i raketowy, a także historyczne armaty przeciwlotnicze. Młodzież była bardzo zadowolona i z ciekawymi doświadczeniami wracała do domu. Może niektórzy z nich będą chcieli wstąpić do służby?

Biegli razem ze Świętym Michałem

30 września w pogorzelskim parku odbył się XII Bieg Świętego Michała Archaniola. Brały w nim udział dwie szkoły: Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza i nasz Zespół Szkół Ogólnokształcących i Zawodowych.

Wszyscy chętnie brali udział w tym wydarzeniu. Uczniowie klas od 4. do 6. mieli do przebiegnięcia trasę o długości 900 metrów, zaś najstarsze klasy podstawówki (7. i 8.) wraz ze szkołą ponadpodstawową miały dystans 1250 metrów. Biegi dziewcząt i chłopców odbyły się osobno. Wyniki w kategorii dziewcząt dla szkoły ponadpodstawowej są następujące: I m. – Dagmara Urna, II m. – Aleksandra Kubiak, III m. – Agata Adamek. W klasyfikacji chłopców najlepszy okazał się Aleksander Kaniewski, tuż za nim był Krzysztof Andrzejczak, a ostatnie miejsca podium zajął Kacper Grzelczak.

Po głównych biegach odbył się marszobiegi dla wszystkich chętnych.

Po zakończonym biegu zwycięzcy dostali medale i figurkę Świętego Michała.

Zwycięzczyniami w marszobiegu (kat. kobiety open) zostały: I m. – Hanna Mrzywka, II m. – Milena Nabzdyk, III m. – Maria Seraszek. Zaś zwycięzcami (kat. mężczyźni open) zostali: I m. – Tymoteusz Wycisk, II m. – Wojciech Adamek, III m. – Bartosz Golejewski.



Noc Zawodowców 2022

Centrum Wsparcia Rzemiosła, Kształcenia Dualnego i Zawodowego w Lesznie 7 października 2022 roku zaprosiło zainteresowanych uczniów na Noc Zawodowców. Wydarzenie odbyło się w godzinach popołudniowych i wieczornych w budynku Zespołu Szkół Zawodowych w Gostyniu.



W trakcie wydarzenia własną ofertę edukacyjno-zawodową przedstawiły szkoły z terenu naszego powiatu oraz lokalni pracodawcy. Najważniejszym celem imprezy była promocja zawodów rzemieślniczych wśród młodzieży zainteresowanej edukacją zawodową. Wydarzenie zostało objęte honorowym patronatem Marszałka Województwa Wielkopolskiego pana Marka Woźniaka.

Przysięga złożona - teraz czas ją wypełnić...

W dniu 10 października 2022 roku w naszej szkole odbyło się tradycyjne pasowanie pierwszoklasistów.

O godzinie 10:50 wszyscy uczniowie zebrali się w hali sportowej, żeby uczestniczyć w tej uroczystości. W wydarzeniu wzięli udział uczniowie klas pierwszych oraz ich wychowawcy: Pani Jolanta Wachowiak (1 BS B), Pani Agnieszka Wolniak (1 BS A) i Pan Dominik Waleński (1 A i 1 T). Każda klasa dostała specjalne zadanie, z którego potem była oceniana. Pasowanie przeprowadził nasz dyrektor, Pan Jarosław Adamczak. Każdy uczeń otrzymał dyplom na pamiątkę.



Pamiętamy!

Dnia 11 października 2022 r. klasa trzecia technikum wzięła udział w projekcie edukacyjnym „Ocalmy od zapomnienia”, który ma na celu ochronić miejsca pamięci przed zniszczeniem. Przedsięwzięcie jest inicjatywą Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy w Pogorzeli. Zadanie naszych uczniów polegało na

uprzątnięciu ewangelickiego cmentarza w Gumienicach. Są to groby członków wspólnoty protestanckiej zamieszkującej niegdyś ziemię pogorzelską.

Miejsce zapomniane po 1945 roku, ostatnio odkryte na nowo. Jest to wyraz naszego szacunku dla przodków i historii.

Nowy rok szkolny, nowy samorząd, nowy opiekun

Z ogromną radością pragniemy poinformować, że mamy nowego opiekuna Samorządu Uczniowskiego (SU). Na drodze demokratycznego głosowania wśród uczniów, został nim Pan Wojciech Nowak - nauczyciel wychowania fizycznego oraz przedmiotów zawodowych dla specjalizacji technika logistyka.

17 października odbyło się zebranie samorządów klasowych oraz osób chętnych do pomocy w SU wraz z nowym opiekunem w bibliotece szkolnej. Róża Tomczak z trzeciej klasy liceum ogólnokształcącego została przewodniczącą, zaś Bartosz Foltynowicz z drugiej klasy szkoły branżowej I stopnia oraz Kamil Wojtkowiak z drugiej klasy technikum zostali zastępcami. Podzielono zadania i przydzielono osoby do poszczególnych czterech komisji roboczych samorządu, które będą zajmowały się różnorakimi zajęciami. Pierwszą z nich jest komisja ds. szerzenia kultury, kolejna to komisja ds. szerzenia rekreacji, sportu i zdrowia, trzecia to komisja ds. naukowych, zaś ostatnią jest komisja do spraw specjalnych.

Akcja rekrutacyjno-promocyjna

Realizując akcję rekrutacyjno-informacyjną pod nazwą „Poznaj swojego rekrutera”, w Zespole Szkół w Pogorzeli 26. października zostało przeprowadzone spotkanie z młodzieżą klas III i IV w celu przekazania informacji nt. ochotniczych form służby wojskowej, w tym szkolnictwa wojskowego. Wykład poprowadził straszny referent Pan Dariusz Matysiak. Spotkanie odbyło się w ramach innowacji pedagogicznej.



SU sprzątał groby po raz kolejny

W ramach działań Samorządu Uczniowskiego ZSOiZ w Pogorzeli, 27. października br. uczniowie po raz kolejny udali się na miejscowy cmentarz parafialny z myślą o tych, o których inni zapominają. Akcja sprzątania grobów przed świętem 1 listopada została zapoczątkowana w 2013 roku. Uczniowie przychodzą,

aby nagrobki, te najbardziej zaniedbane, były uprzątnięte i wyczyszczone. Dla młodzieży to nie tylko sprzątanie, ale także lekcja wychowania i patriotyzmu.

Szkoła malowana oczami uczniów

Dzięki stowarzyszeniu Nowoczesna Szkoła zebraliśmy pieniądze na nasze grafity! Projekt został sfinansowany przez Narodowy Instytut Wolności – centrum rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w ramach rządowego programu Funduszu Inicjatyw Obywatelskich 2021-2030. W ramach tego projektu odbył się konkurs dla społeczności szkolnej i lokalnej na temat grafity, które ma być malowane na murze obok szkoły. Zwycięski projekt wykonała Wiktoria Stodolna z klasy 4 LO. W powstaniu grafity pomagali regularnie uczniowie naszej szkoły oraz lokalna artystka, pani Aleksandra Przybył.

Grafiti przedstawia nazwę „szkoła” w trzech różnych językach (po angielsku, po polsku i po niemiecku). Uroczyste przedstawienie grafity odbyło się 16. listopada.



Słodki wtorek w Muzeum Czekolady

25. października uczniowie klasy I LO, wybrali się na wycieczkę do Muzeum Czekolady w Poznaniu. Licealiści uczestniczyli w warsztatach czekoladowych, na których przedstawiona była m.in. historia czekolady, prezentacja multimedialna całego procesu powstawania czekolady, a także degustacja kakao.



Każdy uczestnik tworzył własną tabliczkę czekolady, zdobioną ulubionymi dodatkami. Po skończonych warsztatach, udaliśmy się na spacer po Starym Rynku.



Lekcja WF w Parku Trampolin

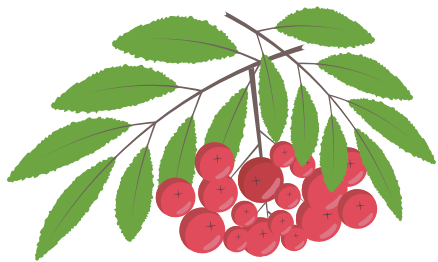
26 października br. uczniowie klasy pierwszej technikum wybrali się wraz z nauczycielami wychowania fizycznego do Parku Trampolin w Śre- mie. Pobyt w Jump Space okazał się niezwykłą lekcją i odskocznią od codziennych zajęć. Skacząc na trampolinach, uczniowie rozwijali ogólną sprawność fizyczną, koordy-

nację ruchową oraz kształtowali właściwą postawę ciała. Wspólne skakanie wprawiło wszystkich w znakomity nastrój i wyzwoliło mnóstwo pozytywnej energii.

Szkolny etap Olimpiady Logistycznej

W dniu 27 października 2022 r. odbył się szkolny etap Ogólnopolskiej Olimpiady Logistycznej organizowanej przez Międzynarodową Wyższą Szkołę Logistyki we Wrocławiu, w której wzięli udział uczniowie kształcący się w zawodzie technik logistyk. Celem Olimpiady jest zainteresowanie uczniów szkół średnich problematyką spedycyjną i logistyczną w perspektywie przyszłej pracy zawodowej, a także upowszechnianie wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie transportu, logistyki i spedycji, czyli całej branży TSL.





„Złota polska jesień” – Czy na pewno złota?

Jarzębina (z łac. *sorbus*) jest drzewem doskonale znanym każdemu. Możemy ją spotkać w parkach, w lasach czy w ogrodach. Kojarzy nam się szczególnie z jedną porą roku, którą jest jesień. Większość z nas uważa **jarzębinę** za ozdobne drzewo lub za gałązki, którymi można ozdobić domy czy mieszkania. Owoce **jarzębiny** nie tylko pięknie wyglądają, ale mają też sporo zastosowań m.in. w kuchni, medycynie naturalnej czy w jubilerstwie.

Dżem z **jarzębiny**

Nie każdy z nas wie, że z **jarzębiny** można zrobić pyszne dżemy. Nieoczywisty smak sprawi, że dżem będzie doskonałym dodatkiem do dań słodkich, jak i wytrawnych. Sprawdzi się jako nadzienie do bułek lub ciastek, można również nim posłodzić herbatę.

Jarzębina jako lekarstwo

W dzisiejszych czasach coraz więcej osób stawia na medycynę naturalną. Dlatego **jarzębina** będzie idealna na leczenie biegunek, przeziębienia. Owoce **jarzębiny** również łagodzą podrażnienia wątroby oraz pomagają w przewlekłych zaburzeniach trawiennych.

Bizuteria z owoców **jarzębiny**

W dzieciństwie robiło się z **jarzębiny** korale, naszyjniki oraz bransoletki. Był to świetny sposób na spędzanie wolnego czasu na przykład z babcią. Również na lekcjach religii z **jarzębiny** robiło się różańce, z którymi później chodziło się do kościoła.

Jarzębina jako temat muzyczny

Słowo „**jarzębina**” jest inspiracją dla wielu muzyków. Powstało kilka piosenek o **jarzębinie**. Jedną z nich jest „**Jarzębina** czerwona” zespołu Biesiadne „**Jarzębino** czerwona, któremu serce dać?
Jarzębino czerwona, biednemu sercu radź!”

Julia Krawczyk, Alicja Majewska - 2 LO

Refleksje pierwszoklasistek

Naszą szkolną tradycją jest, że na przełomie września i października rozmawiamy z uczniami klas pierwszych na temat ich wrażeń po miesiącu nauki. W tym numerze swoimi refleksjami podzieliły się uczennice z klasy licealnej. Jest to grupa dość wyjątkowa, bo składa się ona wyłącznie z dziewcząt!

„Pierwsze dni w nowym środowisku były dla mnie niemałym wyzwaniem. Jednak teraz z radością mogę stwierdzić, że wybór ZSOiZ w Pogorzeli jako szkoły ponadpodstawowej był najlepszym z możliwych!

Z łatwością odnalazłam swoje miejsce oraz poznałam sympatycznych ludzi, którzy także pomogli nam się zaklimatyzować. Z chęcią uczęszczam także na zajęcia pozalekcyjne - w szczególności podoba mi się kółko chemiczne."



„Po ponad miesiącu chodzenia do liceum ogólnokształcącego w Pogorzeli uważamy, że nauczyciele są naprawdę mili i umieją zmotywować nas do nauki.

Nasz wychowawca stara się nas zintegrować, za co bardzo jesteśmy mu wdzięczne. W klasie już się dobrze znamy i czujemy się dobrze. Bardzo dużym plusem są automaty z ciepłymi napojami."

„Jestem pozytywnie zaskoczona wyposażeniem szkoły i panującą w niej atmosferą. Każdego dnia idę tutaj z uśmiechem na twarzy i zarażam nim innych uczniów. Z wielką chęcią będę polecać ZSOiZ w Pogorzeli moim młodszym znajomym, przed którymi czeka jeszcze wybór szkoły ponadpodstawowej."



„Mogę powiedzieć, że początek nie był łatwy, ale po kilku dniach wszystko już było dobrze. Bardzo podoba mi się dzwonek, który nie kojarzy się z lekcjami, lecz z jakimś spektaklem. Szkoła ma też własną gazetkę, w której każdy może się wypowiedzieć: są tam bardzo ciekawe informacje o szkole i wiele innych interesujących rzeczy.”



„Nasze pierwsze dni w szkole były dość ciężkie ze względu na zmianę otoczenia, nauczycieli i szkoły. Po upływie czasu jest już bardzo miło i przyjemnie, a nauczyciele wydają się sympatyczni i bardzo wyrozumiali, co ułatwia naukę i poprawia samopoczucie w szkole. Nasz nowy wychowawca jest osobą troskliwą i w razie potrzeby zawsze służy pomocą.”

„Nasz wychowawca jest przyjaznym, troskliwym i zaangażowanym w klasę człowiekiem. Zawsze chętnie służy pomocą i nas wspiera. Wygląd szkoły ułatwia naukę: klasy są zadbane i schludne, na przerwach zamiast klasycznego dzwonka, gra przyjemna dla ucha muzyka. Myślę, że następne lata spędzone w tej szkole miną równie radośnie i bardzo ciekawie.”



„Bardzo zaciekały nas lekcje biologii, na których wykonywałyśmy obserwacje z użyciem mikroskopów. Spodobały nam się, również lekcje historii, na których nauczycielka historii interesująco opowiadała o eksponatach znajdujących się w sali historycznej. Szkoła ponadpodstawowa w Pogorzeli jest przyjazna uczniom. Sale lekcyjne są dobrze wyposażone w najnowszy sprzęt komputerowy, co umożliwia nauczycielom prowadzenie nowoczesnych i kreatywnych lekcji.”



CYKL SNU

Jak spać, żeby się wyspać?

Sen jest bardzo ważny dla ucznia. To właśnie wtedy ciało może się zrelaksować po intensywnym dniu nauki. Warto dbać o to, aby trwał co najmniej 8 godzin.

Faza REM – co to jest?

Faza REM bywa nazywana snem paradoksalnym. Jej nazwa to skrót od angielskich słów rapid eye movement, ponieważ towarzyszą jej szybkie ruchy gałek ocznych.

Poznaj 4 fazy zasypiania

Faza 1 - To czas, gdy organizm przygotowuje się do snu. Myśli stają się chaotyczne, a z zewnątrz dociera do nas coraz mniej bodźców. Proces zawężania świadomości zachodzi powoli. Można powiedzieć, że człowiek, który zasypia, „zapada się w sen” jak w miękką kołdrę.

Faza 2 - Choć czasem lądowanie wcale nie jest miękkie! To właśnie w drugiej fazie snu występują nagle wzdrygnięcia (Zespoły K), które niekiedy prowadzą do chwilowego powrotu świadomości. W tej fazie sen jest płytki, a marzenia senne zdarzają się niezwykle rzadko.

Faza 3 - To czas, gdy delikatnie obniża się temperatura ciała i spada ciśnienie krwi, a organizm przygotowuje się do snu głębokiego i pełnej regeneracji. Pobudka w tej fazie nie jest wskazana – może powodować pogorszenie samopoczucia i bóle głowy.

Faza 4 - W tej fazie mogą pojawić się marzenia senne, choć nie są tak wyraźne jak w fazie REM. Gałki oczne nie wykonują żadnych ruchów, a mięśnie się rozluźniają. To moment, w którym najtrudniej obudzić śpiącego. Po tej fazie następuje faza REM.

Cykle snu – ile trwają?

Fazy snu: NREM i REM występują naprzemiennie. Pierwsza z nich trwa od 80 do 100 minut. Po niej następuje krótka, ale intensywna faza REM trwająca około 15 minut. Pełny cykl snu trwa zazwyczaj około półtorej godziny, ale długość każdej z faz rośnie wraz z liczbą godzin spędzonych w objęciach Morfeusza. W niektórych przypadkach faza REM może wydłużyć się nawet do 30-40 minut. Naukowcy zbadali, że u osób dorosłych, niecierpiących na żadne zaburzenia snu, cykle snu powtarzają się od czterech do pięciu razy. Nieco inaczej wygląda to u najmłodszych dzieci. U noworodków i niemowląt przeważa płytki sen. Cykl rozpoczyna się od fazy REM, po której dopiero następuje sen głęboki. Dlatego maluchy tuż po zaśnięciu wciąż reagują na dźwięki dochodzące z otoczenia i nierzadko proces usypiania trzeba zaczynać od początku.

Zuzanna Androwiak, Karolina Tronina - 3 LO

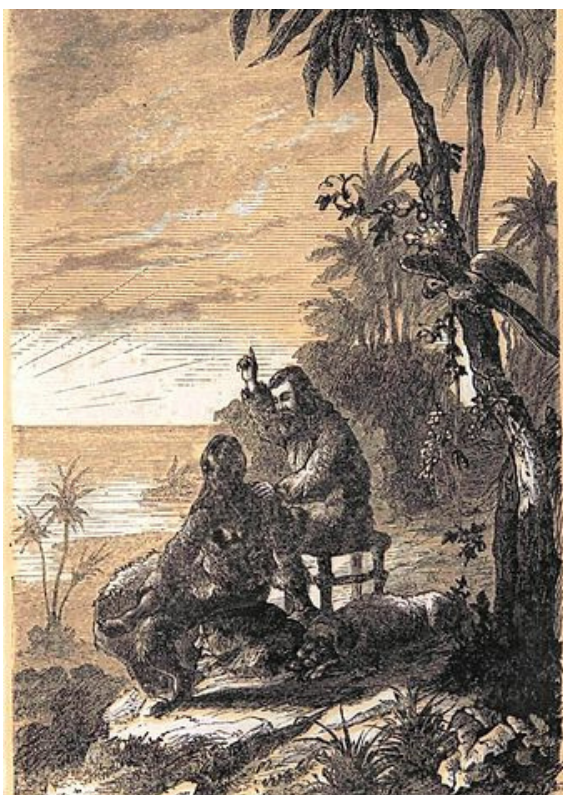
Miejsca w okolicy, które warto odwiedzić – Żgaliny

Pewne przysłowie mówi: „Cudze chwalicie, swego nie znacie”... Jeździmy wiele kilometrów, aby wypocząć, a przecież w okolicy znajduje się tyle pięknych miejsc. Niedaleko Pogorzeli, między Szelejewem a Lafajetowem, wśród pól znajdują się Żgaliny, które warto odwiedzić. Są one oddalone od naszego miasta o 7 kilometrów. Prowadzą tam dwie ścieżki doskonale nadające się na spacer czy jazdę rowerem. W ich centralnej części znajduje się głęboki staw z pomostem, dookoła którego rosną wysokie drzewa. Można tam miło spędzić czas samemu, ze znajomymi lub z dziećmi, ponieważ na Żgalinach jest plac zabaw oraz siłownia na świeżym powietrzu. Znajduje się tam również mały budynek z tarasem, który można wynająć na jeden dzień i zorganizować przyjęcie.



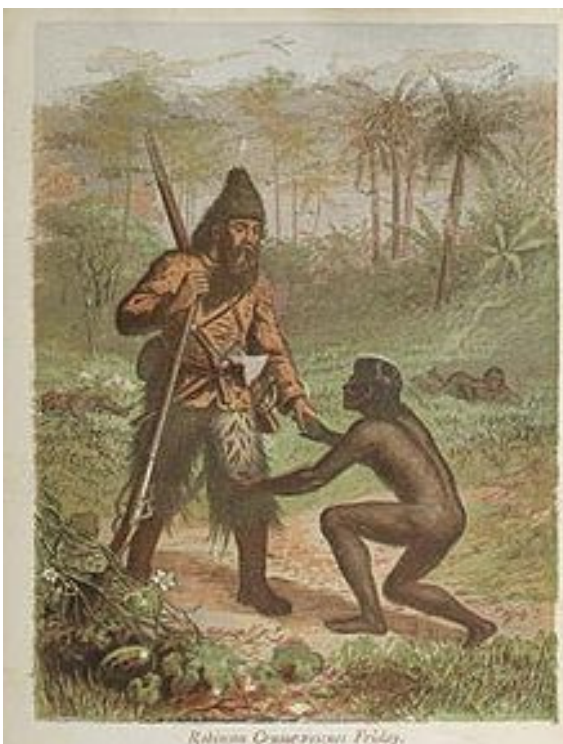
Marta Półtoraczyk - 2 LO

Historia Robinsona oczami licealistów



Robinson Crusoe to główny bohater powieści XVIII-wiecznego angielskiego pisarza Daniela Defoe pod tytułem *Przypadki Robinsona Crusoe*. Realia utworu przedstawiają świat na początku osiemnastego stulecia – powszechny jest kolonializm, niewolnictwo oraz dominacja kontynentu europejskiego nad resztą świata. Nasz tytułowy bohater jest rozbitkiem, który przez kilkanaście lat musi żyć na bezludnej wyspie u wybrzeży Ameryki Południowej. W trakcie swojego pobytu na wyspie zagospodarowuje się tam, urządza lokum, uprawia zboże, oswaja zwierzęta, wytwarza naczynia. Jednak cierpi z powodu samotności. Po latach na jego wyspę trafiają ludożercy, a Robinsonowi udaje się ocalić z ich rąk ofiarę – młodego tubylca, którego nazywa Piętaszkiem.

Uczniowie klasy drugiej liceum ostatnio zapoznali się z tą historią i postanowili podzielić się na łamach naszej gazetki uniwersalnymi refleksjami na jej temat.



Powieść Defoe jest świetną analizą sposobu bycia typowego białego Europejczyka wobec czarnoskórego mieszkańca innego obszaru świata. Crusoe początkowo podchodzi do Piętaszka jak do niewolnika, ale wkrótce poznaje jego wartość i stają się przyjaciółmi. Nawet dzisiaj powszechny jest rasizm, który już kilkaset lat temu uważano za postawę niesprawiedliwą wobec drugiego człowieka. Kolor skóry nie określa jakim się jest człowiekiem - to tylko zewnętrzna cecha, która nie powinna stygmatyzować ludzi na lepszych i gorszych.

Julia Krawczyk, Alicja Majewska

Ta XVIII-wieczna historia uczy nas, że każdy człowiek jest równy. Każdemu należą się takie same prawa i taki sam szacunek. Różne kulturowe czy ideowe nie mogą nas dzielić. Nie ważne, jakiego pochodzenia są ludzie, bo mimo odmienności można się świetnie dogadywać. Nie warto oceniać innych pod względem jego poglądów, ponieważ każdy z nas ma prawo do własnych przekonań.

Marta Półtoraczyk

Przypadki Robinsona Crusoe to świetny opis starcia dwóch różnych światów. Z jednej strony mamy Robinsona, który jest białym europejskim chrześcijaninem, a z drugiej - Piętaszka, który jest czarnoskórym poganinem. Do takich spotkań często dochodziło w okresie nadmiernego kolonializmu w XVIII i XIX stuleciu - mocarstwa Europy zajmowały każdy możliwy obszar na świecie, często terroryzując i prowadząc krwawe wojny z tubylcami. Również dzisiaj, w dobie globalizacji, powinniśmy być otwarci na inne kultury, religie i poglądy.

Szymon Rejsner

Dzięki historii Robinsona zrozumiałam, że w trudnych momentach warto mieć zaufaną osobę u swego boku. Jest to ogromne wsparcie dla nas. Opowieść uczy nas także o tolerancji poglądów drugiego człowieka. Robinson po kłótni z Piętaszkiem, w której obraził jego religię, zrozumiał że nie powinien narzucać swojej religii innym, ponieważ każdy może wierzyć w innego boga i przeprosił za swoje zachowanie. Wiara nie może od razu skreślić drugiej osoby.

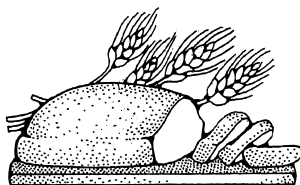
Alicja Lempach

Zaintrygowały i skłoniły mnie do refleksji trzy rzeczy: współpraca, wędrówka i wierność. Robinson i Piętaszek muszą współpracować, aby przeżyć. Gdyby nie wzajemna pomoc, z pewnością zginęliby. Życie jest wędrówką - to główne założenie toposu homo viator, które jak najbardziej realizuje się w powieści Daniela Defoe. Archetypem wiernej kobiety jest Penelopa z epopei Homera, która wiele lat czekała na powrót męża Odyseusza. Kobieta Robinsona mimo tych wielu lat, w których nie wracał, wierzyła że żyje i czekała na niego.

Patryk Ryczkowski



„Chleba naszego powszedniego...”



Historia chleba

Chleb jedli już pierwsi Słowianie, wypiekali go na rozgrzanych kamieniach i określali jako wychopień. Taki okrągły placek chlebowy znacie dzisiaj jako tradycyjny podpłomyk. Podpłomyk wyrabiany jest z mąki pszennej, wody i soli. Wspaniale smakuje z dodatkiem ziół, kiedyś dodawano do niego czarnuszkę albo kminek.

Sztuka wypiekania chleba została po latach udoskonalona w miejskich piekarniach i w klasztorach. Smak chleba poprawił się dzięki dodawaniu do niego środków fermentujących i spulchniających oraz wypiekaniu w specjalnych piecach w kształcie glinianych dzwonów. W średniowieczu wypiekano już żytni ciemny chleb (zwany rżanym) oraz białe rogalie i sprzedawane na jarmarkach odświeżone obwarzanki. Na co dzień jadano chleb upieczony z mieszanych składników, surowych ziemniaków, otrębów, mąki zrobionej z grochu a nawet kapusty, dodawano do niego korę dębową, korzenie roślin i wypiekano z różnych gatunków mąki, ale najpopularniejszy był ten z mąki pszennej.

Tradycja

Dawno temu każdego gościa przybyłego do domu witano łamanym chlebem, była to oznaka szacunku i gościnności. Matki natomiast wkładały noworodkom chleb w ubranko, co miało im zapewnić spokojne życie i bezpieczeństwo. Z kolei matki chrzestne dawały chrześniakom tzw. „kukielki chlebowe”, aby zapewnić im ochronę przed głodem.

Polskie przysłowia związane z chlebem:

- „Chleb i woda, nie ma głoda”;
- „Chleb pracą nabyty, bywa smaczny i syty”;
- „Chleb zębów nie łamie”;
- „Dał Pan Bóg zęby, da i chleb”.

Katarzyna Feledziak, Sylwia Tronina - 3 LO

Jazda konna – moja pasja

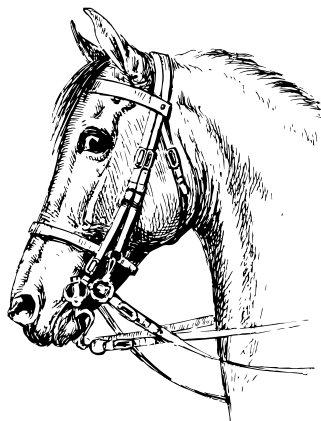
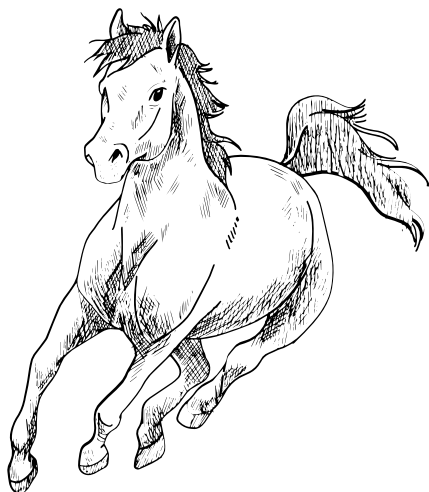
Jeździectwo jest dla mnie całym życiem. Odkąd skończyłam 12 lat, zaczęły mnie interesować zwierzęta, a przede wszystkim konie. Po pierwszym treningu byłam bardzo zadowolona i szczęśliwa, dlatego zaczęłam jeździć coraz częściej na koniach. W wolnym czasie uwielbiam spędzać czas w stajni. Jazda konna stała się moim życiem. Konie są prawdziwą miłością, a stajnia – drugim domem. Jeździectwo to sport, w którym nie wystarczy tylko trenować. Cała sztuka pielęgnacji i opieki nad naszym podopiecznym to podstawa całej pracy.

Konno jeździ się całe życie. Wiele lat doskonalenia się, wstawania po każdym upadku. Nie przegrywasz wtedy, kiedy spadasz, tylko wtedy, kiedy się poddajesz. Jazda konna doskonale uspokaja i aktywizuje fizycznie.

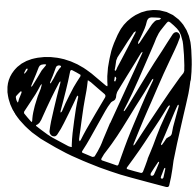


Co daje jazda konno?

Jak każdy sport, hippika (synonim jeździectwa) świetnie kształtuje charakter. Pomaga to w zwiększeniu pewności siebie, koncentracji i doceniania własnego wysiłku. Ułatwia zrozumienie swojego ciała i umysłu, co przekłada się na rozwój człowieka świadomego siebie i swoich możliwości, ale także – ograniczeń, które będzie mieć odwagę przełamywać.



Dagmara Urna - 2 LO



Nastoletnia miłość



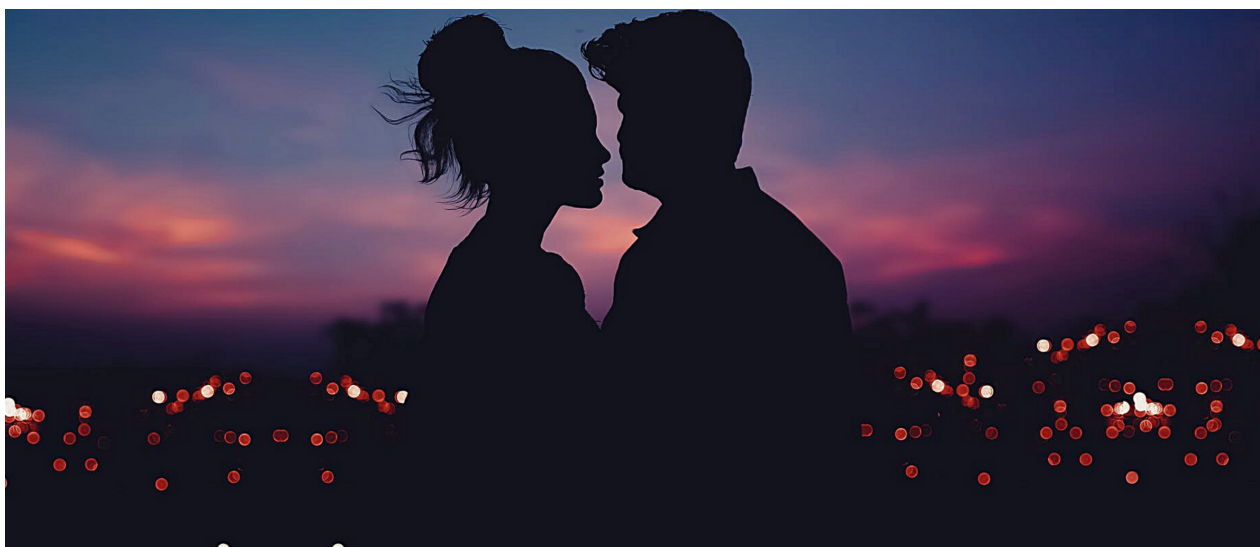
Miłość jest uczuciem, które towarzyszy człowiekowi od początku życia.

Motyw miłości jest jednym z najpopularniejszych w literaturze: występuje już w biblijnej księdze *Pieśni nad Pieśniami*, pojawia się w średniowiecznych *Dziejach Tristana i Izoldy* oraz w słynnym dramacie szekspirowskim *Romeo i Julia*. Opis miłości zagościł także w literaturze polskiej, a takie pary jak Stanisław Wokulski i Izabela Łęcka, Andrzej Kmicic i Oleńka Billewiczówna czy Justyna Orzelska i Jan Bohatyrowicz są znane każdemu licealiście.

Pierwsza miłość niezależnie od tego, czy to uczucie przetrwa, czy nie jest ważnym etapem odkrywania siebie i swoich potrzeb, nierzadko też rzutuje postrzeganie uczuć w przyszłości.

Z pierwszą nastoletnią miłością często jest tak, że młody człowiek myśli o niej jako tej na całe życie. Podporządkowuje jej siebie całego – naukę, dotychczasowe plany, spokojne jedzenie i sen. Nastolatek wszystko spostrzega wtedy w jasnych kolorach, ale wystarczy mała sprzeczka czy niewielkie kłopoty, by złapać potoczną „dolinę”.

Wiek nastoletni to czas, w którym człowiek na nowo kształtuje swoją tożsamość. Zmienia się wygląd, inaczej pracują hormony, w mózgu rozpoczyna się emocjonalna burza. To moment, kiedy bardzo mocno przeżywamy samego siebie, a co dopiero relację z drugim człowiekiem.



Żaneta Horata, Maria Kowalska - 3 LO

Tanec zawsze będzie częścią mnie

Moja pierwsza przygoda z tańcem rozpoczęła się, gdy miałam około 5 lat. Pewnego dnia moja mama wraz z ciotką wpadły na pomysł, aby zapisać mnie oraz moje kuzynki na pierwsze zajęcia taneczne pod nazwą „Projekt MimiKa”. Nie pamiętam zbyt wielu chwil z czasów przedszkola, jedynie jakieś pojedyncze wydarzenia, ale filmy nagrywane przez moją najbliższą rodzinę podczas występów zostały zachowane i przypominały mi, że w tym czasie pojechałam na swoje pierwsze zawody taneczne. Po czterech latach uczęszczania regularnie na te zajęcia, zdobywania nowych umiejętności i rozwijania swojej dotychczasowej pasji, bodajże w 2016 roku pojechałam na swój pierwszy obóz. Poranne rozgrzewki i codziennie treningi strasznie dawały w kość. Przez cały tydzień nagrywaliśmy urywki naszego teledysku, nie ukrywam było to dla mnie coś nowego, ale i tak to niezapomniane doświadczenie w moim życiu. Nie zmienia to faktu, że ten obóz to jedno z najlepszych wspomnień z tego czasu - masa wspaniałych ludzi, super atmosfera oraz atrakcje zorganizowane przez wychowawców. Zdarzało nam się też czasami w roku szkolnym pojechać do innych szkół w ramach zaprezentowania naszej choreografii innym. Towarzyszyła nam masa pozytywnych emocji, ale również strasznie dużo stresu mimo tego, że układy mieliśmy wyuczone znakomicie. Zależało nam na pokazaniu się z jak najlepszej strony. Na scenie prezentowaliśmy różnego rodzaju tańce, do moich ulubionych należały głównie hip-hop oraz jazz dance: w tych tańcach czułam się zdecydowanie najlepiej. Szczerze mówiąc, już po 8 klasie nie myślałam, aby kontynuować zajęcia, ponieważ większość osób z grupy też postawiła na naukę i nie chciała dalej trenować, z tego powodu nasza grupa się strasznie pomniejszyła. Ale mimo to, te 9 lat z cudownymi trenerkami i ludźmi są niezapomnianymi chwilami w moim życiu, a taniec zawsze będzie częścią mnie.

Alicja Lempach - 2 LO





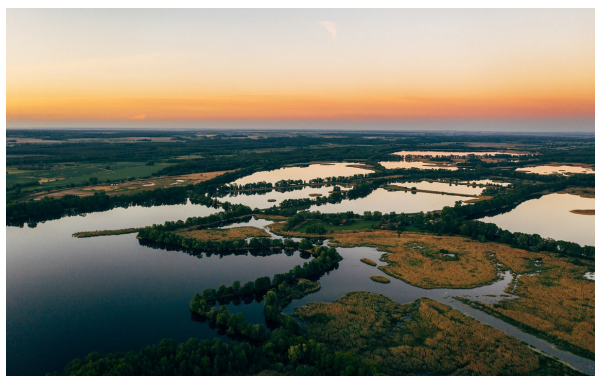
A może na weekend nad Barycz...?



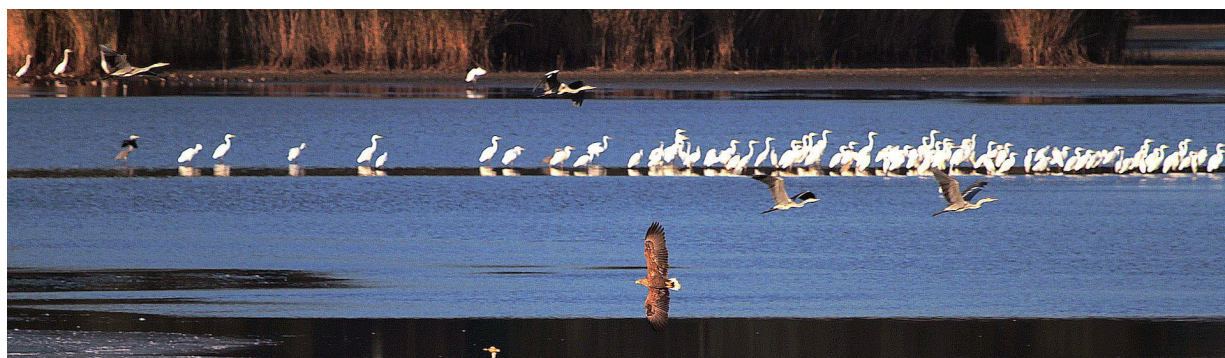
Może być spełnieniem marzeń na spędzenie weekendu w miejscu jak z bajki. Znajdziesz tu największy park krajobrazowy w Polsce, będący równocześnie rajem dla olbrzymiej ilości gatunków ptaków, ale także mogących je obserwować ludzi. Możesz udać się na spacer, wyruszyć na spływ kajakowy lub wsiąść na rower, aby podziwiać unikalny krajobraz oraz ciekawe zabytki. Obszar chroniony utworzono w 1996 roku na ziemiach leżących wokół rzeki Barycz przy miejscowości Żmigród.

Atrakcje, które trzeba zobaczyć w Dolinie Baryczy

Stawy Milickie



Od nazwy miasta Milicz wywodzi się nazwa Stawy Milickie. Jest to największy w Europie kompleks stawów, których powierzchnia zajmuje 7500 hektarów. Choć trudno to sobie może wyrazić, to jeszcze kilkaset lat temu ich powierzchnia była dwa razy większa. Historia stawów sięga XIII wieku i związana jest z zakonem cystersów, który w okolicach Milicza stworzył skupisko stawów. Dziś hodowane są w nich takie gatunki ryb słodkowodnych jak: amur, karaś, okoń, sum, szczupak, tołpyga oraz karp.



Spływ kajakowy

Za wyjątkowy krajobraz Doliny Baryczy odpowiada rzeka Barycz, której początków należy szukać na bagnach w okolicy Ostrowa Wielkopolskiego. Po pokonaniu 133 km wpływa ona do Odry, ale wcześniej zasila w wodę zbiorniki.



Barycz charakteryzuje się małymi spadkami, dlatego jest idealna na rodzinne spływy kajakowe. Warto wypożyczyć kajak i z innej perspektywy zobaczyć unikalny ekosystem pełen ptaków, w dużej mierze będący dziełem człowieka. Jeśli wolisz miejsca bardziej odosobnione, to polecam spływ Młynówką. Woda w tym kanale wydaje się czystsza, a brzegi porośnięte gęstymi zaroślami oraz wysokimi drzewami dają przyjemny chłód w upalne dni.

Ścieżka rowerowa

Rower to najlepszy środek transportu po Dolinie Baryczy. Na rowerzystów czeka aż 527 kilometrów oznakowanych tras, a dot tego wiele tutejszych dróg ma tak małe natężenie ruchu, że jazda nimi to sama przyjemność. Trasy przebiegają przez najciekawsze obszary regionu, często wzdłuż stawowych grobli. Jedną z najpopularniejszych jest 20 km Ścieżka Rowerowa Trasą Dawnej Kolejki Wąskotorowej. Biegnie ona po dawnym nasypie, którym kolejka jeździła już w latach 90. XIX w., a ostatni kurs odbył się w roku 1991. Trasa prowadzi z Sułowa przez Milicz do Grabownicy. Tym, co Ci się spodoba, są nie tylko mijane krajobrazy, ale także przystanki stylizowane na stacje kolejowe, tablice informujące o historii danej miejscowości oraz atrakcjach, które warto w niej zobaczyć.



W Miliczu dodatkowo ustawiono dawny skład kolejowy, a tuż obok niego plenerowe, całoroczne akwarium z rybami hodowanymi na Stawach Milickich.

Szymon Reisner, Patryk Ryczkowski - 2 LO

Fenomen poezyi śpiewanej sanah

Sanah jest jedną z najpopularniejszych polskich artystek młodego pokolenia. Takie hity jak „Szampan” czy „Ale jazz!” wciąż są popularne w największych stacjach radiowych. Jest znana z delikatnego głosu, tematyki miłosnej oraz artyzmu twórczości. Współczesna muzyka bliska młodym najczęściej kojarzy się z wulgaryzmami, przesadzonym erotyzmem i cielesnym pojmowaniem miłości. Sanah z tego powodu jest wyjątkowa - potrafi śpiewać o miłości, używając pięknej, poetyckiej polszczyzny. Ostatnio opublikowała cykl utworów, w których śpiewa teksty wybitnych poetów. Utwory wkrótce zostaną wydane w albumie pod tytułem „sanah śpiewa Poezję”.

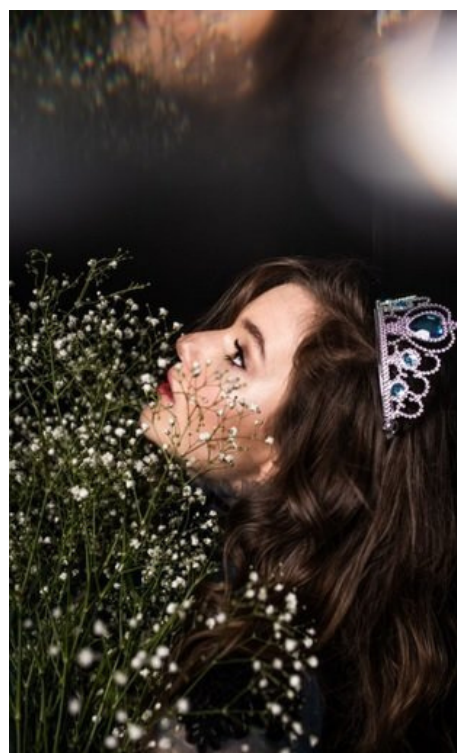
Artystka znalazła idealny sposób przybliżenia słuchaczom utworów najwybitniejszych polskich literatów (z jednym wyjątkiem). Jej ostatnie utwory cieszą się ogromną popularnością na platformach muzycznych.

Często poprzez osobistą interpretację i wpasowany akompaniament muzyczny, umożliwia zrozumienie utworu, który bez tego byłby zapewne pominięty.

10 utworów to 10 zachęt, aby spojrzeć na poezję i lirykę z innej perspektywy. Nie jako na dział literatury rozumiały tylko przez nielicznych, lecz jako uniwersalny i ponadczasowy opis przeżyć wewnętrznych autora. Różnorodna tematyka skłania słuchaczy do refleksji egzystencjalnych czy patriotycznych.

Sanah w swojej nowej płycie sięga po takich wieszczów jak Adam Mickiewicz czy Juliusz Słowacki. Bliski jest jej także pozytywistyczny twórca Adam Asnyk - „poeta czasów niepoetyckich”. Korzysta także z wierszy nieco współczesniejszych autorów, takich jak Julian Tuwim, Krzysztof Kamil Baczyński, Wisława Szymborska czy Jacek Cygan.

Według mnie, najciekawszym utworem jest adaptacja wiersza XIX-wiecznego amerykańskiego poety, Edgara Allana Poe’a - „Eldorado”. Poe przez usta sanah zadaje nam pytania: czy tylko na tym polega nasze życie? Czy życie jest tylko pogonią za tytułowym Eldorado? Jaki jest cel naszego życia? Wyjątkowy instrumental nadaje całości utworu tajemniczy i mroczny charakter, co idealnie odwzorowuje twórczość Poe’a.



Paweł Musiał - 3 LO

„Twierdzą był im każdy próg...”

Gdy słyszymy określenia 'orlęta', z pewnością myślimy o orlętach lwowskich, czyli młodzieży walczącej o przynależność miasta Lwów do Polski u początków istnienia II Rzeczypospolitej. Miastu nadano określenie *semper fidelis* (łac. 'zawsze wierne') ze względu na ogromny wkład w historię naszego narodu. Miasta takie jak Lwów, Grodno czy Wilno leżały na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej, na tzw. Kresach Wschodnich. 17 września 1939 roku te tereny zostały napadnięte przez Związek Radziecki. Tytuł 'orlęta grodzieńskie' jest analogią do tych lwowskich - to właśnie młodzież broniła Grodna przed Sowietami w 1939 roku.



"Orlęta. Grodno '39" w reżyserii Krzysztofa Łukaszewicza jest pierwszym filmem opowiadającym o napadzie Związku Sowieckiego na Polskę we wrześniu 1939 roku. Akcja filmu ukazana jest oczami dwunastoletniego, żydowskiego Leosia, który codziennie musi walczyć o swoją tożsamość w podzielonej i ksenofobicznej przedwojennej Polsce.

Chłopiec mimo wszystko prowadzi zwykłe nastoletnie życie: stara się o rolę Zbyszka podczas szkolnego teatru, odnosi sukcesy w sporcie, pragnie zostać harcerzem, nawet przeżywa pierwszą miłość.

Codziennosc młodych ludzi niespodziewanie przerywa bombardowanie przez niemieckie samoloty, w którym szkoła zostaje doszczętnie zniszczona. Ludność położonego na kresach Grodna liczy na ratunek Armii Czerwonej, jednak okazuje się, że na tę pomoc, również nie mogą liczyć, a nawet czeka na nich jeszcze gorszy koszmar. Nieliczne oddziały wojskowe są wspomagane przez ludność cywilną, a przede wszystkim młodzież szkolną.

W drugiej części seansu przedstawiona jest walka żołnierzy oraz mieszkańców Grodna przeciwko Sowietom, w której dominuje śmierć, rozpacz i pożoga. Rozpoczyna się również ważna, ale ciężka problematyka filmu. W przeciągu kilku chwil młody bohater przechodzi metamorfozę i my razem z nim stajemy się świadkami okrutnych zbrodni wojennych.

„Orlęta. Grodno '39" to film poruszający, łapiący widza za serce i skłaniający do poważnej refleksji i zadawania ważnych pytań. Niełatwo po jego obejrzeniu patrzeć na świat z nadzieją, czy choćby z optymizmem. Moim zdaniem film jest godny polecenia i serdecznie zapraszam do jego obejrzenia i przeżycia tej makabrycznej historii oraz do własnych przemyśleń.

Róża Tomczak, Zuzanna Przepierzyńska - 3 LO



Jesteś chętny do współpracy?

Zapraszamy!

Zatrudnimy redaktorów od zaraz!

- Nie musisz mieć wykształcenia,
wystarczy kreatywność i odrobina chęci!
 - Wykaż się swoimi możliwościami!
 - Rozwijaj siebie i poszerzaj swoje horyzonty!
 - Zaprezentuj innym Twoją twórczość!
 - Pozdrów swoich znajomych, złóż życzenia!
 - Pomóż nam tworzyć naszą gazetkę!
 - Zbieraj informacje!
 - Poczuj się jak profesjonalny redaktor!
- A może piszesz coś, a nie chcesz się ujawniać?**

Napisz do nas anonimowo!

liceozetka@wp.pl

SKŁAD REDAKCJI

Redaktor naczelny: Paweł Musiał

Skład komputerowy: Paweł Musiał

Redakcja numeru: Adamek Agata, Androwiak Zuzanna, Bryl Julia, Feledziak Katarzyna, Grobelna Weronika, Hołańska Żaneta, Jankowiak Aleksandra, Kowalczyk Natalia, Kowalska Maria, Krawczyk Julia, Kryś Zuzanna, Kubiak Aleksandra, Lempach Alicja, Lisiak Marianna, Majewska Alicja, Musielak Sandra, Nowakowska Adrianna, Patryniak Zuzanna, Przepierzyńska Zuzana, Płackiewicz Zofia, Półtoraczyk Marta, Reisner Szymon, Robakowska Agata, Ryczkowski Patryk, Siekierkowska Aleksandra, Tomczak Róża, Tronina Karolina, Tronina Sylwia, Urna Dagmara, Urna Zuzanna

Opiekun: mgr Barbara Roszak